

Hjul, men den er nu trukket tilbage i den rigtige Erkendelse, at der ingen Forskel er paa de fremsatte Paastande. Meningen med dem er den samme: at udskyde den Afgørelse, som jeg tror nu er det eneste, Vælgerne venter efter, den Afgørelse, som Ministeriet har erklæret for at være en Nødvendighed. Konsekvensen af disse Paastandes Vedtagelse vilde derfor være den samme. Jeg skal altsaa ikke gøre nogen Forskel paa de to Paastande, der nu er tilbage, men anbefale at stemme imod dem, idet jeg forbeholder mig senere at komme tilbage til en Imødegaelse af de Angreb, der er fremsat mod Flertallets Forslag fra Oppositionens ærede Talere.

L. Rasmussen: Jeg vil anbefale mine Partifæller at stemme for den af Ordføreren for det radikale Venstre og mig fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen i Overensstemmelse med de Udtalelser, som jeg fremsatte under Forhandlingerne i Gaar, da jeg paaviste, at de Forslag, som her ligger til Behandling, ikke kendes af Vælgerne, og at Venstre og de Konservative intet Mandat har til at gennemføre en saa gennemgribende Omordning af vort Militærvæsen. Skulde denne Paastand ikke blive vedtaget, vil jeg anbefale at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Boa fremsatte Paastand, skønt vi ikke er fuldt enige i dens Ordlyd; det siges i den, at Folketinget udtaler sin Tvivl om, at den Forsvarsordning, der fremgaar af Forliget, er formaalstjenlig, men der hersker indenfor Socialdemokratiet ingen Tvivl i saa Henseende. Det, som vi ønsker og kræver, er imidlertid, at der ikke i denne Samling vedtages en Militærordning, men at der gives Lejlighed til at faa Spørgsmaalet ud til Vælgerne, helst ved et Valg og ellers ved en Folkeafstemning. Jeg anmoder derfor mine Partifæller om at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Boa fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, hvis den af os fremsatte skulde blive forkastet.

Pürschel: Jeg havde ventet, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som jo er Medforslagsstiller til denne Paastand, vilde have gjort Rede for Forbindelsen mellem det, der passerede umiddelbart forud, og Paastandens Fremkomst, men det er ikke sket, og saa maa jeg jo afvente, at det ærede Medlem Hr. P. Munch gør Rede for, hvilken Sammenhæng der er; mig synes den vedblivende ikke at være videre klar. Man havde det Indtryk,

at denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen brændte det ærede Medlem Hr. P. Munch paa Lommen, han havde længe gaaet med den og ønsket at faa den placeret; da det saa gav sig til at brænde i det ærede Medlems Lomme, begyndte det ogsaa at brænde i andre Lommer; saa blev der pludselig et Stormløb her op imod Formandspladsen af Dagsordener, den ene efter den anden, den ene længere end den anden, nu ser vi, at den ene allerede er gaaet i sin Fader igen, og jeg antager, at de to andre, naar Afstemningen er færdig, er gaaet en tilsvarende Vej.

Jeg kan ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en udførlig Imødegaelse af det af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremsatte. Vi mener naturligvis fuldt ud at have Mandat fra vore Vælgere til at gennemføre denne Sag, ellers kunde det ikke falde os ind at gøre det. For ikke at forlænge Diskussionen skal jeg, idet jeg forbeholder mig senere at komme tilbage til de Spørgsmaal, der er rejst af det ærede Medlem Hr. P. Munch i denne Forbindelse, med disse Ord anbefale mine Meningsfæller at stemme mod begge de foreslaaede Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen erklærede, at Indholdet af disse Dagsordener, der nu er foreslaaet, var at udskyde Sagens Afgørelse. Det er rigtigt, det er af Hensyn dertil, at vi for vort Vedkommende kan anbefale, at man stemmer ogsaa for den af det ærede Medlem Hr. Boa foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, saafremt vor Paastand bliver forkastet.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen udtalte, at Vælgerne og Ministeriet ventede nu paa Afgørelsen. Jeg tror gerne, at Ministeriet venter længselsfuldt paa, at dette skal faa Ende; efter den Maade, hvorpaa det er gaaet Ministeriet under disse Timers Forhandling, vi hidtil har haft, efter hele den Klarhed, alle disse Forhandlinger har skabt, og den besynderlige Maade, hvorpaa denne Sag er forberedt af Ministeriet, forstaar jeg meget vel, at Ministeriet ønsker en videre Drøftelse af dette Spørgsmaal umuliggjort saa hurtigt som paa nogen Maade muligt her i Rigsdagen. Men for Vælgernes Vedkommende tror jeg rigtignok, Forholdet er et ganske modsat. Alle, der har fulgt offentlige Udtalelser af forskellig Art i de sidste Uger, vil være paa det rene med, at der er vokset en stigende Stemning op,